

Religionens ursprung

Publicerad: 12 November 2011

De första teorierna om religionens ursprung formades när upptäckare lämnade den egna klanen eller byn och fann att grannfolken hade andra gudar med andra namn. Den grekiske historikern Herodotus [1]Herodotus är nästan uteslutande känd för att ha författat Historierna som är en samling berättelser om platser och folk som han stötte på under hans långväga resor i Medelhavsområdet och ... Fortsätt läsa (484–425 f.Kr.) menade att Amons och Horus gudar, som han påträffade i Egypten, motsvarade grekernas Zeus och Apollos. Senare menade Euhemerus (330–260 f.Kr.) att gudarna enbart varit framträdande personer som kommit till att dyrkas efter deras bortgång.

Teoribildandet om religionens rötter låg i vila fram till upplysningstiden [2][Upplysningen hämtade sin livskraft från naturvetenskapens framsteg och den åtföljande trovärdighetskrisen för den kristna religionen. Vetenskapernas nya universum tycktes oförenligt med den ... Fortsätt läsa då filosofer istället för att förklara religionens uppkomst trodde att de skulle kunna bortförklara den helt. Deras cirkelargumenterande var dock problematiskt då den ateistiska grund som de utgick från ledde dem till att försöka förklara varför friska och tänkande människor tror att Gud finns. Med denna grund är det inte konstigt att ett försök till att förklara religionens uppkomst utifrån ett ateistiskt perspektiv endast leder till en slutsats som är just ateistisk.

Charles Darwins Om arternas uppkomst.

Påverkade av Charles Darwins Origin of Species fick många av de tidiga teorierna ett evolutionärt drag. I E.B Tylors (1832–1917) och J.G Frazers (1854–1941) läror var den evolutionära hållningen central när de hävdade att människans samhällen utvecklats gradvis och att detta därför borde avspeglas i tron. Monoteismen menades vara ett senare stadie än polyteism. Tylor och Frazer hade dock svårt att besvara kritiker som Wilhelm Schmidt (1868–1954) som menade att om monoteism var den högsta formen av religion, så borde den inte vara vanligare bland naturfolk som jagade och samlade än i mer avancerade samhällen som brukade jorden och höll sig med boskap.

I The Making of Religion nämner Andrew Lang [3]Seven Theories of Religion, Daniel L. Pals, Oxford University Press, 1996 (1844–1912):

Av alla folk är australierna troligen de lägst stående, och precis som deras kontinents fauna närmst en urgrund. De har varken metall, krukmakeri, jordbruk, fasta boplatser eller spår av högre kultur. Detta är väsentligt för i vissa avseenden är deras religion så högt stående att det vore naturligt att antingen förklara den som ett resultat av europeisk påverkan eller som spår av en tidigare civilisation. Den första teorin kan dock avskrivas då deras högt stående religiösa uppfattningar är sammanvävda med deras forna mysticism; och den andra teorin, att de har sitt ursprung i en tidigare högt stående civilisation, finns det inga belegg för.

Leopold Pospisil har dokumenterat ett intressant möte som berör den utvecklade teologin hos Kapauku-folket på Nya Guinea:

Stödd av hans båda söner kom en mycket gammal man från Mapia för att träffa mig i Kamu-dalen. Han förklarade för mig att hans syfte med visiten var att han ville få något förklarat innan han dog. Hans fråga gällde den vite mannen då han inte kunde begripa hur det var möjligt att den vite mannen kunde vara så klok och genialisk och konstruera så enastående ting som flygplan (som den gamle mannen såg flyga över honom i dalen), vapen, medicin, kläder och verktyg men samtidigt ha en så primitiv religion... Han frågade: "Om den kristne Guden är allsmäktig, varför behövde Han då bli människa och låta sig själv dö [korsfästas] när det hade varit tillräckligt om Han bara hade beordrat människan till att göra gott?" Han kunde heller inte förstå hur de kristnas kunde likna människan vid Gud. Det tyckte han var primitivt – tabe-tabe, vilket betydde "dumt" på hans språk.

Källa:

Salafi Manhaj, The Straight Path. Salafi-Manhaj.com 2006

Fotnoter:[+]

Fotnoter:

↑1 Herodotus är nästan uteslutande känd för att ha författat Historierna som är en samling berättelser om platser och folk som han stötte på under hans långväga resor i Medelhavsområdet och Mesopotamien. Under hans resor träffade han på de förislamiska araberna. Han beskrev deras tillgivenhet till en mycket ociviliserad polyteism. "De tror inte på några andra gudar än Dionysus och himmelska Afrodite; och de säger att de har håret på samma sätt som Dionysus. De klipper håret runt huvudet och rakar tinningarna. De kallar Dionysos för Orotalt och Afrodite för Alilat." (The Histories, vol. 3, kap. 8 Harvard University Press, 1920)

Herodotus skriver dock efter att ha träffat araberna, vilket därefter har varit en viktig del av islamiska anda: "Inget folk respekterar avtal mer än araberna." (Bok 3, kapitel 8, The Histories, Harvard University Press, 1920)

↑2 [Upplýsningen hämtade sin livskraft från naturvetenskapens framsteg och den åtföljande trovärdighetskrisen för den kristna religionen. Vetenskapernas nya universum tycktes oförenligt med den gamla "av Gud givna ordningen". I stället för den uppenbarade religionen vände man sig till deism och naturlig religion. En allt radikalare religionskritik och en allt starkare strävan efter samhällsförändringar nådde sin höjdpunkt i den franska revolutionen (1789–1799). (Källa: <http://sv.wikipedia.org/wiki/Upplýsningstiden>)]

↑3 Seven Theories of Religion, Daniel L. Pals, Oxford University Press, 1996